

Lekce 11: od 8. do 14. června

Rút a Ester

Texty na tento týden

Rt 1,1–5; Rt 2,5–20; Jb 1,6–11; Mt 4,8.9; Est 3,1–14; Zj 12,14–17

Jakou roli měly ženy v biblických dobách (nejen) v pohanských národech?

Jak se na roli ženy dívá Bible?

Žena je v Bibli symbolem církve – Kristovy nevěsty. Co nám chce Bůh tímto přirovnáním sdělit?

Co pro tebe znamená fakt, že tě Ježíš miluje stejně, jako muž svou nevěstu? K čemu nás poznání Boží lásky k nám motivuje?

Základní verš

„Jakmile spatřil královnu Ester stojící na nádvoří, získala jeho přízeň. Král vstáhl k Ester zlaté žezlo, které držel v ruce. Ester se přiblížila a dotkla se hlavy žezla.“ (Est 5,2)

Tento týden pokračujeme ve zkoumání příběhů, které předznamenávají události času konce. Prostřednictvím událostí a lidí žijících svůj život nám Bůh pomáhá vidět, jaký je jeho pohled. Pomáhá nám také pochopit, jak vykládat proroctví, která mají posílit naši víru. Tento týden soustředíme naši pozornost na dvě důležité ženy, jejichž příběhy se dotkly srdcí nesčíslných generací: Rúť a Ester. Rúť je chudá vdova která našla svou naději při setkání s laskavým Bóazem, který ji jako příbuzný zachránil. Jejich manželství se pro věřící stalo oblíbeným příběhem lásky, protože zrcadlí Kristovu lásku k nám. Ester je mladá dívka žijící v cizí zemi, která se dozví o spiknutí směřujícím ke zničení jejího lidu.

V proroctvích žena symbolizuje Boží církev. Tento symbol nám mimo jiné pomáhá pochopit, jak Bůh vnímá svůj lid.

Osnova lekce

Při studiu další lekce se zaměříme na starozákonní příběhy dvou žen, Rúť a Ester, které je možné vnímat jako obrazy velkého Božího plánu záchrany jeho dětí a vítězství nad silami zla a hříchu, jak je předpovídají biblická proroctví.

Předobrazné poselství příběhu knihy Rúť

- Rt 1,5–1: Obraz lidské ztracenosti (neděle)
- Rt 2,5–20: Obraz potřeby Vykupitele (pondělí)
- Rt 4: Obraz jediného možného Vykupitele (úterý)

Předobrazné poselství příběhu knihy Ester

- Est 3,1–14: Obraz velkého nepřítele Božích dětí (středa)
- Est 4–9: Obraz Boží záchrany v pravý čas (čtvrtek)

Neděle 8. června

HLAD V „DOMĚ CHLEBA“

Za dnů, kdy soudili soudcové, nastal v zemi hlad. Tehdy odešel jeden muž z judského Betléma se svou ženou a dvěma syny, aby pobýval jako host na Moábských polích. ²Jmenoval se Elímelek, jeho žena Noemi a dva jeho synové Machlón a Kiljón. Byli to Efratejci z judského Betléma. Přišli na Moábská pole a přebývali tam. ³Ale Noemin muž Elímelek zemřel a ona zůstala s oběma syny sama. ⁴Ti se oženili s Moábkami. Jedna se jmenovala Orpa, druhá Rút. Sídliili tam asi deset let. ⁵Oba, Machlón i Kiljón, rovněž zemřeli, a tak ta žena zůstala sama, bez dětí i bez muže. (Rt 1,1–5)

Myslíš, že to byla jen náhoda, že hlad nastal v Betlémě – domě chleba, nebo v tom byl nějaký záměr? Pokud ano, jaký?

Co si myslíš o Noemi? Proč musela řešit tolik problémů, když s nápadem opustit Betlém nejspíše přišel její muž?

Zkus si představit, že bys byl na místě Noemi. Co by sis myslel o Bohu?

Jak je možné, že to Noemi vše zvládla?

Co se od Noemi můžeme přiučit?

Co bys poradil člověku, který začíná pochybovat o Bohu a jeho pomoci?

Osobní studium

Kritici křesťanství často poukazovali na krutou realitu života v tomto světě jako důkaz toho, že: (a) Bůh neexistuje nebo (b) není schopen zasáhnout, když se dějí špatné věci, nebo (c) je mu jedno, když trpíme. Mnohé z biblických příběhů však poskytují důkazy, že žádný z těchto předpokladů není správný. Je pravda, že Bůh dovoluje, aby lidé trpěli následky vzpoury proti němu. Bůh je však vždy přítomen, vždy jedná v lidských dějinách a vždy nás posouvá ke konečnému řešení problémů hříchu a utrpení – a to, aniž by narušoval naši svobodnou vůli. Příběh Rút je jedním z takových příkladů.

Jaké potíže podle úvodních veršů postihly Noemi a Rút a co je způsobilo (Rt 1,1–5)? V čem se popis jejich obtíží podobá situaci, v jaké se ocitlo celé lidstvo?

V úvodní větě tohoto příběhu nacházíme silnou ironii: Betlém, město, jehož jméno znamená „dům chleba“, postihl hlad. Připomeňme si hojnost Edenu, kde Bůh řekl Adamovi a Evě: „Z každého stromu zahrady smíš jíst“ (Gn 2,16). Lidstvo začalo svou existenci v hojnosti, pod péčí štědrého Stvořitele. Potom však vyměnilo své postavení správců stvoření za otroctví hříchu. „V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země...“ řekl Bůh Adamovi (Gn 3,19).

Podobně jako Noemi, i my jsme přišli o dědictví, které pro nás Bůh původně připravil. Náš život se stal utrpením. Zahradu Eden jsme dostali jako

dar, tento dar však nebyl bezpodmínečný – lidé se mohli svobodně vzbouřit. Taková vzpoura je však spojena s převzetím odpovědnosti za to, jak se nám bude dařit. Původně jsme si měli díky Božímu požehnání „podmanit“ (Gn 1,28) dokonale stvořený svět. Nyní však stojíme před úkolem podmanit si ten padlý. Sobecké lidské bytosti soupeří o vzácné zdroje, což vede k množství bolesti a utrpení.

Tragické následky naší vzpoury jsou nevýslovné. Přesto naše padlá Země vydává mocné svědectví o Boží lásce. Uprostřed lidské chamtivosti a pustošení hříchu se však zdá, že si nás svět podmaňuje víc, než si my podmaňujeme jej. Ale Písmo přináší jasné zaslíbení, že jednoho dne to všechno skončí.

Aplikace

Navzdory tisíciletím působení hříchu a smrti země neustále odhaluje zázraky Boží lásky a tvůrčí síly. Jak?

Tu padla na tvář, poklonila se k zemi, a otázala se ho: „Jak to, že jsem u tebe došla přízně, že se mě ujímáš, ačkoli jsem cizinka?“ ¹¹Bóaz jí odpověděl: „Jsem dobře zpraven o všem, co jsi po smrti svého muže učinila pro svou tchyni, že jsi opustila otce a matku i rodnou zemi a odešla jsi k lidu, který jsi dříve neznala. ¹²Nechť ti Hospodin odplatí za tvůj skutek. Ať tě bohatě odmění Hospodin, Bůh Izraele, pod jehož křídla ses přišla ukrýt!“ (Rt 2,10–12)

Jaký „příbuzenský vztah“ byl mezi Bóazem a Rúť?

Noemi prohlásila, že Bóaz je jejich „zastáncem“. Co to tehdy znamenalo?

Noemi je uvedena v Ježíšově rodokmenu. O čem to vypovídá?

V čem se Bóaz podobá Ježíši?

Ježíš je naším „zastáncem“. Co to pro tebe znamená?

Osobní studium

Noemi žádala, aby se její jméno změnilo na Mara. To pro bolest a trpkost, které vstoupily do jejího života (viz Rt 1,20). Náš vztah se Stvořitelem byl nenapravitelně poškozen hříchem, kvůli němu jsme se propadli do duchovní chudoby. Naše vyhlídky jsou pochmurné a život travíme sbíráním „paběrků“. Žijeme z útržků radosti, které ještě stále můžeme najít v padlém světě. To vše se však změní ve chvíli, kdy uděláme pozoruhodný objev: *Bůh na nás nezapomněl.*

Přečti si text Rt 2,5–20. Jaký klíčový moment přináší tento příběh? Proč bylo pro Noemi zjištění identity jejich dobrodince tak dobrou zprávou?

Rt 2,5-9+13-20: *Bóaz se otázal svého služebníka, který dozíral na žence: „Či je to dívka?“ ⁶Služebník, který dozíral na žence, odpověděl: „To je moábská dívka, která se vrátila s Noemi z Moábských polí. ⁷Optala se: ‚Mohla bych sbírat a paběrkovat za ženci mezi snopy?‘ Jak přišla, zůstala tu od samého rána až do této chvíle. Jen trochu si tady oddechla.“ ⁸Bóaz oslovil Rúť: „Poslyš, má dcero. Nechoď sbírat na jiné pole a neodcházej odtud. Přidrž se mých děveček. ⁹Podívej se vždy, na které části pole budou sklízet, a jdi za nimi. Poručil jsem služebníkům, aby tě neobtěžovali. Budeš-li mít žízeň, jdi k nádobám a napij se vody, kterou služebníci načerpají.“ ... ¹³Ona řekla: „Kéž bys mi i nadále projevoval přízeň, pane. Potěšil jsi mě, že jsi se svou otrokyní mluvil přívětivě, ačkoli se nemohu rovnat žádné z tvých otrokyň.“ ¹⁴Když byl čas k jídlu, řekl jí Bóaz: „Přístup blíží, pojez chleba a namáchej si sousta ve víně.“ Přisedla si k žencům a on jí nabídl pražené zrní. Najedla se dosyta a ještě jí zbylo. ¹⁵Když vstala, aby sbírala dál, přikázal Bóaz svým služebníkům: „Bude-li sbírat i mezi snopy, nevyčítejte jí to. ¹⁶Ano, upouštějte pro ni klasy z hrstí a nechávejte je ležet. Jen ať sbírá, neokřikujte ji.“ ¹⁷Sbírala tedy na tom poli až do večera. Pak vymlátila to, co nasbírala, a byla toho asi éfa ječmene.*

¹⁸Odnese si jej do města. Když její tchyně spatřila, co nasbírala, a když Rút vyňala i to, co jí zbylo po nasycení, a dala jí, ¹⁹otázala se: „Kde jsi dnes sbírala? Kde jsi pracovala? Požehnán buď ten, kdo se tě ujal.“ Pověděla tchyni, u koho pracovala: „Muž, u něhož jsem dnes pracovala, se jmenuje Bóaz.“ ²⁰Tu řekla Noemi své snaše: „Požehnán buď od Hospodina, který neodňal své milosrdenství od živých ani od mrtvých.“ A pokračovala: „Ten muž je náš blízký příbuzný, patří k našim zastáncům.“

Bez pomoci rodiny jejího zesnulého manžela Elímeleka neměla Noemi nárok na půdu. Doufala, že se Rút vdá za blízkého příbuzného jejího zesnulého manžela a narodí se jí dítě. Bůh učinil v Izraeli opatření, aby jednotlivci mohli získat zpět své dědictví v zaslíbené zemi. K vykoupení Elímelekova dědictví byl potřebný blízký příbuzný. Bóaz nebyl jen laskavý hospodář, byl *příbuzným* Elímeleka, který mohl pro Noemi a Rút vykoupit půdu po jejich manželovi a otci.

Zjištění, že Bóaz byl nejen dobrosrdečný a velkorysý, ale i příbuzný, bylo tou nejlepší možnou zprávou. Chudoba, ve které se tyto dvě ženy ocitly, nemusela trvat věčně.

Křesťané už dávno pochopili, že Bóaz je předobrazem Krista, který není jen naším Stvořitelem, ale rozhodl se stát i naším příbuzným, skutečným člověkem z masa a kostí. Právě proto se v Písmu opakovaně nazývá „Syn člověka“ (Mt 12,8; Mk 8,31; L 22,22; J 3,14).

Příliš mnoho lidí považuje Boha za surového a cynického vládce: Bůh nás možná pustí do nebe, pokud zaškrtneme všechna požadovaná políčka v morálním dotazníku. Nebude to však z jeho strany žádná laskavost. Do nebe se sice dostaneme splněním všech technických požadavků, ale bude to víceméně proti jeho vůli.

Obraz Krista zjevený prostřednictvím Bóaze je však úplně jiný a zcela popírá výše zmíněné představy. Bohu na nás záleží, touží po nás a chce nás za svou nevěstu i přes naši obrovskou duchovní chudobu.

Aplikace

Uvažuj o tom, že se Stvořitel nejen stal součástí svého vlastního stvoření, ale pak za ně i zemřel. Jak by měla tato úžasná pravda ovlivnit náš pohled na naši vlastní existenci?

Úterý 10. června

BÓAZ JAKO VYKUPITEL

Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu ⁹a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ (Mt 4,8.9)

A přece sám archanděl Michael, když se přel s ďáblem o Mojžíšovo tělo, neosmělil se vynést nad ním zatracující soud, ale řekl: Potrestej tě Hospodin. (Ju 1,9)

Do jaké role se satan stavěl, když na poušti pokoušel Ježíše?

Michael se přel s ďáblem o Mojžíšovo tělo. Jak tomu rozumíš?

Co nám kniha Jób prozrazuje o nárocích, které si na nás dělá ďábel?

Proč Bůh upozornil satana na Jóba? Proč mu tak zkomplikoval život?

Jak v závěru života hodnotí Jób tuto těžkou a bolavou zkušenost s Bohem?

Máš také nějakou podobnou zkušenost, kdy jsi nakonec Bohu děkoval za to, co se ti na začátku nelíbilo? Poděl se s námi.

Jak se Bóaz postavil k situaci, když zjistil, že se mu Rúť líbí? Proč nejprve oslovil „zastávce“, který měl s Noemi bližší příbuzenský vztah?

Jak nakonec příběh Noemi a Bóaze skončil?

Kdo je podle autora této lekce našim „bližším příbuzným“ než Ježíš a jak to komplikuje naši záchranu?

Osobní studium

Bóaz se hluboce zamiluje do Rúť a chce se s ní oženit. Objevuje se však důležitá překážka v podobně bližšího příbuzného, který má také nárok na Rúť a její půdu. Jestliže považujeme Bóaza za předobraz Krista, pomůžte nám tuto situaci pochopit problém, o který jde ve velkém sporu. Kristus nás miluje, ale je zde bližší „příbuzný“, který si na nás také dělá nárok: satan.

Co odhalují následující pasáže o nároku, který si satan dělá na lidstvo? (Jb 1,6–11; Mt 4,8.9; Ju 1,9; L 22,31)

Jb 1,6-11: *Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan. ⁷Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemi křížem krážem.“ ⁸Hospodin se satana zeptal: „Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého.“ ⁹Satan však Hospodinu odpověděl: „Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? ¹⁰Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou žehnáš a jeho stáda se na zemi rozmohla. ¹¹Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.“*

L 22,31: *Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Když se satan objevil v nebeské radě, řekl Bohu: „Procházel jsem zemi křížem krážem“ (Jb 1,7). A když se ho Bůh zeptal, zda si všiml spravedlivého Jóba,*

satan se vyjádřil tak, že v podstatě označil Jób za své vlastnictví, protože Jóbovo srdce podle satana ve skutečnosti nepatřilo Bohu. Obvinil Jób, že ve skutečnosti *následuje* Boha jen proto, že je k němu dobrý. Vyzval Boha, aby ho přestal chránit a zjistil, komu pak bude Jób věrný.

V Judovi vidíme krátký odkaz na příběh, který byl v Izraeli dobře znám: poté, co byl Mojžíš pohřben (Dt 34,6), Hospodin ho vzkřísil. Ačkoli nejsme zasvěceni do podrobností, samotný text (Ju 1,9) mluví o sporu o Mojžíšovo tělo a naznačuje, že satan si na něj dělal nárok.

„Když Kniže života a zářící andělské bytosti přistoupili k hrobu, satan se obával o svou nadvládu. Začal se s Kristem, který narušil území, jež satan považoval za své vlastní, přit. Prohlásil, že dokonce ani Mojžíš nebyl schopen zachovávat Boží zákon. Dopustil se téhož hříchu, který způsobil, že byl satan vyvržen z nebe, totiž přivlastnil si slávu, která náleží Hospodinu, a tímto přestoupením se dostal pod satanovu nadvládu.“ (PP 478; NUD 227) Je zřejmé, že Kristus vyvrátil satanova tvrzení a Mojžíš byl vzkříšen (viz Mt 17,3).

V Rt 4,1–12 čteme o tom, že Bóaz putuje k bráně Betléma – města, kde Kristus vstoupil do našeho světa jako náš blízký příbuzný. Starší se shromáždí, Bóaz dohodne koupi půdy a nakonec si pro potvrzení dohody vymění obuv.

Brána bývala místem, kde se rozhodovalo o různých důležitých záležitostech. Jedná se v podstatě o formu soudu. Můžeme v tom vidět scénu soudu z Da 7,13.14.22.26.27. Nesmíme vynechat jeden podstatný aspekt soudu: soud se koná „ve prospěch svatých“, ale jen proto, že Kristus za nás zaplatil cenu, stejně jako to Bóaz udělal pro svou nevěstu.

Aplikace

Bóaz se navzdory překážkám rozhodl podniknout kroky k vykoupení Rúť. Podobně i Kristus vstoupil do našeho světa, aby nás zachránil, navzdory satanovým nárokům na lidstvo. Ve kterých oblastech probíhá dnes zápas o tvůj život a tvá rozhodnutí? Jak ti v tomto boji pomáhá vědomí, že Kristus za nás zaplatil tu nejvyšší cenu jako výkupné?

Středa 11. června

HAMAN A SATAN

Tu řekl Haman králi Achašveróšovi: „Je tu jakýsi lid, roztroušený a oddělený mezi národy po všech krajinách tvého království. Jejich zákony jsou odchýlené od zákonů všech národů a zákony královskými se neřídí. Král z toho nemá žádný prospěch, když je trpí. ⁹Uzná-li král za vhodné, nechť dá písemný příkaz, aby byli zahubeni. Odvážím do rukou úředníků deset tisíc talentů stříbra, aby je uložili do královských pokladů.“ ¹⁰Král sňal z ruky svůj pečetní prsten a dal jej Agagovci Hamanovi, synu Hamedatovu, protivníkovi židů. ¹¹Potom řekl král Hamanovi: „Je ti dáno to stříbro i ten lid; nalož s ním, jak uznáš za dobré.“ (Est 3,8–11)

Kdo to byl Haman?

Co víš o Mordokajovi? Proč se odmítal klanět Hamanovi?

Nebylo by moudřejší, kdyby se Mordokaj Hamanovi poklonil? Proč?

K čemu nakonec Hamanova nenávisť vůči Židům vedla?

Co nám příběh Hamana prozrazuje o vztahu, který k nám má ďábel?

Nebylo by lepší, kdybychom i my raději moudře „uhnuli“ tlakům, které ďábel vytváří na ty, kdo chtějí zůstat na Boží straně? Proč?

Osobní studium

V příběhu Ester se setkáváme s Hamanem, jehož životní motivací je touha po vlivu a moci. V říši zastává důležité místo nad všemi ostatními velmoži (Est 3,1).

Při čtení textů Ez 28,11–15 a Iz 14,12–15 o Luciferovi nacházíme určité paralely s Hamanem, zkaženým nepřítelem Božího vyvoleného lidu. I Haman se odmítá sklonit před svrchovanou Boží vládou. Satanovy záměry odhaluje příběh o pokoušení Krista. Satan bere Ježíše na vysokou horu, aby mu ukázal království světa (Mt 4,8–11). Kristus, jak jsme viděli, přišel vykoupit svět a prohlásil ho za svůj – a udělal to jako jeden z nás. Ježíš je náš *příbuzný vykupitel*. Cena, kterou zaplatil jako výkupné za nás, je ta nejvyšší možná a přesahuje jakékoli představu.

V knize Zjevení vidíme, že satanova touha po moci a uctívání přivádí tento svět do jeho poslední krize. Satanovy podvody přesvědčují svět, aby se na šelmu díval s obdivem a následoval ji (Zj 13,3.4). Důležitou výjimkou jsou ti, kteří odmítají šelmu uctívat. A právě vůči těmto lidem satan použije násilí.

Haman si uvědomuje, že Mordokaj – jeden z Božích vyvolených lidí – se mu nepodvolí a neuzná jeho nárok na *uctívání*. Haman je „pln rozhořčení“ (Est 3,5.6) a je rozhodnut vyhladit všechnu Mordokajův lid z povrchu země.

Přečti si texty Est 3,1–14, Zj 12,14–17 a Zj 13,15. Jaké paralely mezi těmito pasážemi nacházíš? V čem se Janův popis Božích věrných podobá Hamanovu popisu Božího lidu?

Est 3,1-7+12-14: Po těch událostech povýšil král Achašveróš Hamana, syna Hamedatova, Agagovce, a povznesl jej. Postavil jeho křeslo nad křesla všech velmožů, které měl při sobě. ²Všichni královi služebníci, kteří zasedali v královské bráně, klekali a klaněli se před Hamanem, neboť tak přikázal král. Ale Mordokaj neklekal a neklaněl se. ³Královi služebníci, kteří zasedali v královské bráně, se Mordokaje tázali: „Proč přestupuješ králův příkaz?“ ⁴Říkali mu to den co den, ale on jako by je neslyšel. Tak to oznámili Hamanovi, aby viděli, obstojí-li Mordokajovo odůvodnění. Oznámil jim totiž, že je žid. Když si Haman všiml, že Mordokaj před ním nekleká a že se neklaní, byl pln rozhořčení. ⁶Bylo mu však příliš málo vztáhnout ruku na Mordokaje samotného, protože mu oznámili, z jakého lidu Mordokaj pochází. Proto Haman usiloval vyhladit v celém Achašveróšově království všechny židy, lid Mordokajův. ... ¹²Třináctého dne prvního měsíce byli povoláni královští písaři a bylo zapsáno vše, co přikázal Haman královským satrapům a místodržitelům v jednotlivých krajinách a velmožům z jednotlivých národů, pro každou krajinu jejím písmem a pro každý národ jeho jazykem. Psalo se jménem krále Achašveróše a pečetilo se královým prstenem. ¹³Dopisy byly poslány po rychlých poslech do všech králových krajin, aby vyhladili, povraždili a zahubili všechny židy od mládence po starce, děti i ženy, v jednom dni, třináctého dne dvanáctého měsíce – to je měsíc adar; a kořist po nich aby si vzali jako lup.

Zj 12,14-17: Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku. ¹⁵A had za ní vychrlil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl. ¹⁶Ale země přispěla ženě na pomoc, otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil. ¹⁷Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.

Zj 13,15: Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou.

Đábel si dělá nárok na tento svět, ale přítomnost lidí, kteří zůstávají věrní Bohu a kteří dodržují jeho přikázání, vyvrací satanovo tvrzení o úplném ovládnutí světa.

„Když se sobota stane zvláštním bodem sporu v celém křesťanství, vytrvalé odmítání malé menšiny podřídít se požadavkům většiny z nich učiní objekty všeobecné nenávisti.“ (ST, 22. 2. 1910)

Aplikace

Zamysli se nad „malými“ věcmi, které nyní zkoušejí tvou víru. Pokud uděláš kompromis v tom „malém“, jak budeš připraven obstát, až přijde velká zkouška?

Čtvrtek 12. června

„PRÁVĚ PRO CHVÍLI, JAKO JE TATO“

Mordokaj však vzkázal Ester: „Nedomnívej se, že v domě králově vyvážneš životem, jediná ze všech židů. ¹⁴Budeš-li v tuto chvíli skutečně mlčet, úleva a osvobození přijde židům odjinud, ale ty a dům tvého otce zahynete. Kdo ví, zda jsi nedosáhla královské hodnosti právě pro chvíli, jako je tato.“ (Est 4,13.14)

Co víme o královně Ester? Jak se vlastně stala královnou?

K čemu Mordokaj vybízel Ester, když Haman přišel s plánem zničení Židů?

Mordokaj Esteře řekl: „Právě pro chvíli, jako je tato!“ Co tím chtěl říci?

Proč se Ester zpočátku bránila přijmout úkol, který jí svěřil Mordokaj?

Jak zareagoval král, když před něho bez ohlášení vstoupila nová královna?

Jaký závěr má tento příběh? Kdo byl zachráněn a kdo zemřel?

Myslíš, že i my máme úkol „právě pro tuto chvíli“? Jaký?

Jak nám tento příběh dodává odvahu pro události „doby konce“? Proč?

Osobní studium

Někteří věřící mají nešťastný sklon zabývat se podrobně částmi biblických proroctví, které hovoří o utrpení a trestu. Ano, před námi jsou těžké časy. Bylo by však chybou přehlížet při studiu proroctví zaslíbené rozuzlení velkého sporu a místo toho zaměřit veškerou pozornost jen na strach a obtíže. Bůh nepřikrášluje budoucnost a o událostech, které se odehrají mezi současností a budoucností, mluví otevřeně a upřímně. Je proto vždy důležité přeciť každý příběh až do konce.

V proroctvích existuje všeobecný model, jehož prostřednictvím Bůh odhaluje pravdu o obtížích a problémech způsobených naší lidskou vzpourou. Ano, Bůh velmi jasně ukazuje důsledky hříchu. Potom však otevřeně představuje naději. Mnozí se při studiu proroctví zaměřují na předpovědi závěrečné krize – „času soužení pro Jákoba“ – a jsou naplněni strachem a obavami. Je nepochybné, že závěrečné chvíle nebudou pro Boží lid snadné. Ale jak je spolehlivá předpověď soužení, je spolehlivé i zaslíbení vysvobození.

Ve Zj 12 ďábel s nenávisťou pomstou pronásleduje Kristovu nevěstu. Bůh však zasahuje, aby ji zachránil. I v příběhu Ester vystupuje krásná královna, která sehraje ústřední roli v dramatu a Bůh ji použije k záchraně svého lidu.

Přečti si úvodní texty Est 4,13.14; Est 5,1–3 a Est 9,20–28. Co se my můžeme naučit z těchto pasáží v souvislosti s naší situací v závěrečných chvílích dějin Země?

Est 5,1-3: *Třetího dne si Ester oblékla královské roucho a stanula na vnitřním nádvoří králova domu proti královu domu. Král seděl na svém královském trůnu v královském domě proti vchodu do domu. ²Jakmile spatřil královnu*

Ester stojící na nádvoří, získala jeho přízeň. Král vztáhl k Ester zlaté žezlo, které držel v ruce. Ester se přiblížila a dotkla se hlavičky žezla. ³Tu jí král řekl: „Co ti je, královno Ester? Jaká je tvá žádost? Až do poloviny království ti bude dáno.“

Est 9,20-28: *Mordokaj pak tyto události sepsal a poslal dopisy všem židům, blízkým i dalekým, ve všech krajinách krále Achašveróše. ²¹Uložil jim, aby každým rokem slavili čtrnáctého a patnáctého dne měsíce adaru ²²památku na dny, v nichž si židé odpočinuli od svých nepřátel, a na měsíc, který jim přinesl zvrat, místo starosti radost, místo smutku den pohody; aby je slavili jako dny radostného hodování a aby posílal jeden druhému dárky a chudým dary. ²³A židé přijali za obyčej, co začali dělat a co jim Mordokaj napsal: ²⁴že Agagovec Haman, syn Hamedatův, protivník všech židů, osnoval záměr proti židům, jak by je zahubil, že házel púr, totiž los, aby je vyděsil a zahubil. ²⁵Ale když ona vešla před krále, nařídil král, dokonce písemně, obrátit jeho zlý záměr, který osnoval proti židům, na jeho hlavu, a pověsili jej i jeho syny na kůl. ²⁶Proto nazvali ty dny púrim podle slova púr. Proto kvůli všemu, co bylo v té listině řečeno, co přitom viděli a co je postihlo, ²⁷ustanovili židé a přijali za obyčej pro sebe a pro své potomstvo i pro všechny, kdo se k nim připojí, že neopomenou slavit tyto dva dny pravidelně každého roku a v určený čas, jak je psáno. ²⁸Tyto dny budou připomínány a slaveny v každém pokolení a v každé čeledi, v každé krajině a v každém městě; tyto dny púrimu nebudou mezi židy opomíjeny a památka na ně v jejich potomstvu nezanikne.*

Bůh dal povstat své církvi pro konkrétní okamžik v dějinách. Když se 1260 dní temného středověku chýlilo ke konci, Bůh vyvedl svou nevěstu z úkrytu (srovnej se Zj 12,14), aby světu předala poslední poselství milosrdenství: poselství tří andělů. Jsme zde „*právě pro chvíli, jako je tato*“ (Est 4,14).

Ester zjistila, že není sama, kdo čelí pronásledování rozpoutanému proti jejímu lidu Hamanem. Podařilo se jí najít přízeň u krále a její lid byl nakonec osvobozen.

Ani my nejsme sami, když vstupujeme do posledních okamžiků dějin země. Král je na naší straně a Boží lid bude také osvobozen.

Aplikace

Pro Boží lid skončilo v příběhu Ester nakonec všechno dobře. Ne vždy se však problémy vyřeší takto úspěšně.

Pátek 13. června

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 59. kapitulu „První izraelský král“ z knihy *Na úsvitu dějin* (PP 603.615; NUD 294–300).

„Satan v posledních dnech vzbudí u lidí nenávist k menšině, která nebude chtít přijmout zavedenou tradici. Vlivní a počestní lidé se spojí s bezbožníky a zločinci proti Božímu lidu. Bohatí, nadaní a vzdělaní budou naplněni pohrdáním. Spiknou se proti nim dokonce i vládci, kazatelé a členové církví. Všichni tito lidé se budou snažit slovem i písmem, výhrůžkami a zesměšňováním zvrátit víru Božího lidu. Prostřednictvím falešných obvinění a agresivních útoků probudí v lidech přizemní vášně. Protože nebudou schopni vznést proti zastáncům biblické soboty argumenty podložené Písmem svatým, budou prosazovat zákony, které by jim poskytly patřičnou oporu. Zákonodárci jejich požadavkům o uzákonění neděle jako dne odpočinku nakonec vyhoví. Ti však, kdo poslouchají Boha, se nebudou ochotni podřídit zákonům nařizujícím přestupování Desatera. Na tomto bitevním poli se odehrají poslední scény velkého sporu věků mezi pravdou a lží. A jako tomu bylo za dnů Mordokaje a královny Ester, Bůh před zraky všech obhájí pravdu i svůj lid.“ (PK 605.606; OSU 227.228)

Otázky k rozhovoru

- 1. Proč si myslíš, že Bůh dovoluje svému lidu procházet i těžkým obdobím? Jaký to má smysl?**
- 2. Jak se věřící člověk může připravovat na potenciální obtíže, které mohou nastat pro jeho věrnost Kristu? Kde můžeme nacházet naději uprostřed obtíží?**
- 3. Z čeho podle vás vyplývá soustředěnost na bolestné a těžké části poselství prorocství? Co můžeme udělat, abychom nezapomněli vnímat dobré zprávy, které se nacházejí ve stejných prorocstvích?**
- 4. Po přečtení Zjevení za vámi přijde přítel a svěří se, že má z té knihy „hrůzu“. Jaký přístup byste použili, abyste mu pomohli nejen knihu jasněji pochopit, ale také najít v jejím poselství naději?**
- 5. „Nejsem si jistý, že mě Bůh miluje. Kdybys věděl, co jsem udělal, pochopil bys proč.“ Jak byste reagovali na tato slova? Jak by vaši odpověď mohly ovlivnit příběhy Rút a Ester?**

Překvapilo tě něco v této lekci? Co to bylo a proč tě to překvapilo?

Co tě nejvíce oslovuje v příběhu Rút? Proč?

Jak nám příběh knihy Ester pomáhá v přípravě na budoucí časy?

Obohatilo tě dnes něco v naší diskuzi? Co a proč?

Západ slunce: 21¹⁵